

Kmetje-zadružniki na prvi zvezni konferenci v Beogradu

Na veliki zadrzni konferenci 1. in 2. marca t. l. se je v Beogradu sestalo 1100 delegatov kmetijskih obdelovalnih in kmetijskih zadrug. Kot delegati zadrug iz ptujskega okraja so se konferenke udeležili: Bajt Ludvik iz Štukov, Bezjak Peter iz Markovcev, Gabrovca Peter iz Paradiža, Kunstek Matija iz Grijane in Kolarič Ciril kot delegat OLO Ptuj.

Svečani otvoritvi konferenke je prisostvoval tov. Tito, člani Politbiroja CK KPJ tov. Edvard Kardelj, Ranković Aleksander, Moša Pijade, ki je med drugim rekel:

»Komunistična partija je se posebno zavzemala za razvoj vseh oblik kmetijskega zadrzištva in stremela z ene strani za tem, da bi naša najboljša oblike združevanja delovnih kmetov, da bi te oblike stalno izpopolnjevala, a z druge strani za tem, da bi bilo zadrzišтво res v rokah malih in srednjih kmetov.«

Zvezni minister za kmetištvo inž. Mihael Todorovič je podal referat o razvoju kmetijskih zadrug.

Predlog novih vzornih pravil za kmetijske obdelovalne zadruge in pravila o organizaciji ter delu zadrzišnih ekonomij je obrazložil delegatom pom. ministra za kmetištvo FLRJ Dimitrije Bajalica. Obrazložitev je sledila živahna diskusija številnih delegatov, ki so razpravljali med drugim tudi o členih pravil, ki se nanašajo na osebno lastništvo zadrugarjev.

Po prečitjanju pravilnika za zadrzne ekonomije je bila sprejeta resolucija. Z dolgotrajnim aplavzom ter skandiranjem »Mi smo Titovi — Tito je naš« sta bila potrjena tudi pozdravna telegrama CK KPJ in vladi FLRJ.

Celotni tekst sprejete resolucije so objavili centralni časopisi.

Točka IV. resolucije dobesedno glasi:

Izvoljeni delegati na zvezni konferenci kmetov-zadružnikov priporočajo vsem zadrzišnim organizacijam:

1. da popolnoma spoštujejo temeljna načela prostovoljnosti in demokracije in v zadrugah, da prebija odločneje in hitreje od nižjih k višjim oblikam zadrzišnega dela in proizvodnje in da organizirajo za-

družno ekonomije, farme in druge oblike kmetijske delavnosti, da bi se delovni kmetje na podlagi lastnih izkušenj prepričali o prednostih proizvodnje na velikih zadrzišnih gospodarstvih.

2. da izkoristijo pomoč, ki jim jo dajeja ljudska oblast in Komunistična partija v ekonomsko-gospodarskem in organizacijsko-političnem pogledu in da začno še odločneje ustanavljati kmetijske obdelovalne zadruge, ki so se izkazale v naši državi kot najuspešnejše sredstvo za socialistično preobrazbo naše vasi in za pospeševanje kmetijske proizvodnje; samo na ta način bodo nastala velika kmetijska gospodarstva, na katerih bo mogoče doseči večje pridelke in množično proizvodnjo žita, zelenjave, mesa, mleka itd.

3. da se vržejo še z večjo iniciativnostjo in večjim prizadevanjem na zbiranje materiala iz lokalnih virov in da pravilno izkoriščajo investicijske kredite ter organizirajo hitro graditve gospodarskih poslopij za potrebe kmetištva, posebno pa za živinorejsko proizvodnjo;

4. da čimprej organizirajo in razvijejo raznovrstno proizvodnjo v zadrzišnih ekonomijah in kmetijskih obdelovalnih zadrugah, kakor so živinoreja, sadjarstvo, vinogradništvo, ribarstvo, perutinarstvo, luncenja itd. Posebno pozornost je treba posvečati živinorejski proizvodnji, posebno pa reji goved, ovčarstvu in reji svinj;

5. da v borbi za večje pridelke v kmetijski proizvodnji in za večjo produktivnost živine posvečajo posebno pozornost organizaciji dela na podlagi brigadno-skupinskega sistema ter pri tem upoštevajo sodobno kmetijsko znanost.

Zvezna konferenca kmetov-zadružnikov priporočajo vsem zadrzi-

nim organizacijam in zadrzišnikom, da dogradijo svoje zadrzišne domove, da bi postali čimprej žarišča gospodarskega in kulturnega življenja na vasi.

Delegati zvezne konferenke obljubljajo v imenu vseh kmetov-zadružnikov, da bodo storili vse za povečanje proizvodnje živil in surovin za našo industrijo, da bo delovski razred lahko uspešno izpolnil svoje naloge pri uresničevanju petletnega plana. Prepričani smo, da lahko gradimo socializem v naši državi samo s skupnimi napori delavskega razreda in delovnih kmetov pod vodstvom našega Centralnega komiteja s tov. Titom na čelu.

Delegati so na konferenci potrdili, da lahko razvijajo kmetije povsod v naši državi kmetijsko zadrzišтво, ker nudi za to najboljše pogoje pravilna politika KP in veliki razvoj socialističnega sektorja gospodarstva.

Delegati iz ptujskega okraja so se na konferenci prepričali, da ni politika omejevanja in izrivanja kapitalističnih elementov na deželi, omejevanje maksimuma zemljiške posesti, omejevanje trgovanja z zemljo, progresivno obdavčevanje, obvezni odkupi, zaštita delovnih kmetov pred špekulantskimi elementi na vasi ter utrjevanje zveze delavskega razreda in delovnih kmetov samo politika v ptujskem okraju, temveč povsod v naši državi, ker jo vodita Komunistična partija in ljudska oblast.

Po radiu in časopisu so lahko zasledovali delovni kmetje ptujskega in dravskega polja, Haloz in Slovenskih goric potek konferenke in se prepričali, da so kmetje v drugih krajih naše države spoznali razvojno nujnost, prešli iz drobno-lastniškega gospodarstva na pot zadrzišništva, po tej poti pa stopajo v socialistično gospodarstvo, v katerem kmetje ne bodo več sužnji svojega premoženja, temveč ljudje, ki znajo navdve ceniti pametno in srečno življenje socialistične družbe.

To prepričanje jih bo postopno privedlo do potrebe za vstop v zadruge, da bodo lahko na prihodnji zvezni konferenci sporočili zadrzišnim delegatom iz vse države, da nočejo zaostajati.

jenje, ki je šlo na škodo družbe. Opuščevanje gnojenja je omogočilo doseg normalnega ali višjega hektarskega donosa krompirja. Opuščevanje skrbi za pripravo živine pa je povzročilo splošno nazadovanje gospodarstva. Gruntar Klasič Ivan se ni hotel zavedati dejstva, da pomeni slabitev socialističnega gospodarstva jačanje pozicij sovražnikov delovnega ljudstva in da ima to v svojo obrambo pred takimi pojavi dovolj učinkovito orožje — zakone za pobijanje špekulacije in gospodarske sabotaže.

V tej pomlad bi se bil gruntar Klasič Ivan tako malo brigal za svoje gospodarstvo kot se je lani, če mu ne bi tega preprečila ljudska oblast, ki bo tudi v bodoče uporabljala napram delovnim kmetom metodo prepričevanja, s saboterji in špekulanti pa bo v stalnem in nezproslem spopadu.

Kmetoze pri cerkvi oglašiti, da ni treba oddajati mleka. Najbrže je posebil na to, da ni mogoče s takimi oglasi prepričati otrok, da bi se odrekli mleku na ljubo ugodnega prezimovanja brezčutnega poslovdje.

Obtožujejo jih otroci, ki so prikrajšani za mleko

Cirkovci, marca 1949. Naša kmetijska zadruga si je pripobila v februarju zavidno mesto v pogledu zbiranja mleka. Okrajni mlekarji v Ptujju je oddala 10.900 litrov mleka, ki sta ga zbrala zbiralka Lačen Anton in Potisk Jakob. Dnevno hodita od hiše do hiše, ker se zavedata, da vršita s tem veliko in pošteno delo preskrbe otrok naših mestnih delavcev in nameščencev.

Obsojamo brezdušne odnose kmetov iz Moškanc do skrbi za oddajo mleka, kakor tudi tamkajšnje kmetijske zadruge, ki se je zadovoljila s tem, da je bilo v februarju zbrana od 98 rejcev krav samo 187 litrov mleka. Zbrala jih je zbiralka Geč Marija, ki bi se lahko od naših zbiralcev naučila vztrajnosti za to delo. Radi bi vedeli, kako si predstavljajo socializem kmetije iz Levanja, ki se vobče ne brigajo za oddajo mleka.

Veseli nas, da ne ostajajo daleč za nami Središče in Škole. Kmetije iz Medričnice pa pomagajo družbeni prehrani z oddajo kuhanega masla. V februarju ga je zbrala poslovodkinja te Kmetoze okoli 200 kg. Tudi zbiralka Škollber iz Vintarovec se trudi. Dnevno zbere 90 do 107 litrov, čeravno je dal poslovodja

Resolucija pom. zun. min. dr. Beblerju v Londonu

Na zasedanju namestnikov zunanjih ministrov v Londonu nočejo priznati predstavniki ZDA, Anglije in Francije pravice Jugoslavije na spremembo sedanje avstrijske meje in upoštevati želje slovenskega naroda na Koroškem, da bi bil priključen k FLRJ.

To brezdušno in nezakonito ravnanje predstavnikov zapadnih demokracij izziva pri Slovencih na Koroškem in v FLRJ močno ogorčenje, čigar izraz so neštete protestne resolucije namestnikom zunanjih ministrov v Londonu.

Delovni ljudje iz ptujskega okraja se živo zanimajo za potek londonske konferenke, na kateri se odloča o usodi Slovencev na Koroškem.

Iz predaprilske Jugoslavije in okupacije poznajo podlost fašističnih hlapcev, ki poskušajo sedaj uveljavljati svojo zločinski prakso nad koroškimi Slovenci, ker jim je to v Ptujju za vedno preprečila in onemogočila Jugoslovanska armada, pred katero so pobegnili v Avstrijo in tam mesto obsodbe dosegli zaščito dolarskih princev zapada.

Z ukrajne volivne konferenke mla-

V Cvetkovih smo izvolili novi odbor Zveze borcev

Cvetkovci, marca 1949. Člani zveze borcev NOV smo imeli v februarju t. l. na Muhičevem domu občni zbor, ki se ga je udeležil tudi predsednik krajevne zveze Gorišnica tov. Petrovič Alojz.

V navzočnosti dvajset članov in članic je poudaril tov. Petrovič v okviru političnega poročila nujnost organizacije Zveze borcev NOV in njenega dela na vaseh, predvsem v pogledu prenašanje borbenih izkušenj iz NOV v SZ in Jugoslaviji na že zajete člane ZB in simpatizerje zveze.

Minula vojna je kosila naše predane fante, dokler si niso pripobili izkušnje, borbeno taktike in revolucionarne marksistično-leninistične teorije.

Med borbo smo se zaklinjali, da bomo vedno in povsod usposabljali predane sinove naših narodov v sposobne, zavedane in spretno ljudi.

Svoji izkušnje ne smemo prepustiti pozabi, temveč jih moramo ravnopotom Zveze borcev vedno znova uporabljati za vzgojo neustrašnih čvarjev socialistične družbe, ki prezirajo smrt in hočejo biti nepremagljivi branilci države delavcev, kmetov in delovnih inteligentov.

Tov. Petrovič Alojz nam je predočil, da je prenašanje borbenih iz-

kušnje na mladino predvojaške vzgoje naša osnovna naloga, istočasno pa nam je tudi prikazal delo ZB v Gorišnici.

V krajevni odbor zveze smo izvolili: za predsednika Petek Miroslava, za tajnika Petek Štefana, za blagajnika Roškar Antona, za člana odbora pa Kaučič Lizo in Erhatič Maksa, za predsednika nadzornega odbora Penko Ivota in za člana Korpar Jožeta ter Megla Cirila. Za delegata okrajne ZB smo izvolili Ozmeč Antona in Korpar Joška.

S tem občnim zborom je postala ZB Cvetkovci samostojna, dočim je bila prej v sestavi krajevne zveze Gorišnica.

Da bi ostali poznejšim generacijam v spominu v NOV padli borci iz naše vasi, smo se zedinili v tem, da postavimo s pomočjo sovaščanov v 1949 letu v Cvetkovih spomenik padlim borcem. Idejno skico bo izdelal član Penko Ivo.

Doslej smo se omejevali na manjše lokalne naloge, v bodoče pa ne bo naše delo samo v pomoči in osvobajanju naših ljudi izpod vpliva vzgoje, ki je hromela njihovo moč in zavest, temveč tudi v ideološkem izgraževanju mladih in poštenih ljudi iz Cvetkovcev v duhu marksizma-leninizma.

Na podlagi revolucionarne teorije in izkušnje herojev in borcev Rdeče ter Jugoslovanske armade bomo usposabljali člane in simpatizerje Zveze borcev v dosledne izvrševalce revolucionarne prakse

Udeleženci mladinske okrajne volivne konferenke v Ptujju.

Gruntar Klasič Ivan iz Marjete na Drp. se je pritožil proti sodbi

Marjeta na Drp., marca 1949. Gruntar Klasič Ivan od Marjete na Drp. št. 5, ki je sopesestnik 45 ha zemlje z 2 stanovskima hišama in gospodarskim poslopjem v vrednosti 2.000.000 din, oče 7 preskrbljenih otrok, je bil lani v decembru pred okrajnim sodiščem v Ptujju obsojen na 100.000 din denarne kazni, na plačilo stroškov kazenskega postopanja in 3000 din povprečnine.

Zaradi slabega gospodarjenja je daleč zaostal za drugimi kmeti, državi je ostal dolžan v letu 1948 nad 18.630 kg krompirja in 337.000 din davka, zraven tega pa je redil na svojem velikem posestvu samo 1 kravo, 2 teleti, 3 konje in 6 malih prašičev, dočim je redil pred vojno 12 glav goveje živine, 14 prašičev in dva konja.

Na razpravi se je zagovarjal, da je lani sadil belo vrsto krompirja, ki ni uspela, da so mu črvi na eni njeni poljedli krompirjevo seme, da davkov ni plačal, ker si ni mogel sposoditi dovolj denarja ter da ni mogel zrediti živine, ker je moral preveč oddati državi za davke in prehrano.

Gruntar Klasič je omalovaževal 18. člen Ustave, ki sicer dopušča privatno lastništvo, vendar le pod pogojem, da ne sme biti uporabljena v škodo ljudske skupnosti.

Vsak zaveden kmet zna, da je manjši dohodek od povprečja tako pri poljskih pridelkih kot pri živini edino posledica malomarnega gospodarjenja in obdelovanja, kar ovira izvedbo petletnega plana v kmetištva, najvažnejšem faktorju pri izgradnji socializma.

Malomarnost do zadostnega gnojenja nji in do pravočasne preskrbe ter zamenjave semen, ni drugo kot obeležje za škodljivo družbenega življenja.

Zaradi svoje gruntarske oholosti se Klasič Ivan ni hotel povežati z ostalimi posestniki in kmeti na vasi zaradi zamenjave krompirjevega semena, temveč je pustil v nemar vprašanje družbene preskrbe s kmetijskimi pridelki. Isto je pri njem glede davkov in živine. Pri gruntarski grabežljivosti mu je bilo žal

lesa v velikih gozdovih, ni pa mu bilo žal zaviranja družbenih naporov za izvedbo petletke, ki čemur ni z voljo pomagal niti s prehrano niti s finančnimi sredstvi.

Zoper gornjo sodbo se je gruntar Klasič pritožil na okrajno sodišče v Mariboru, pritožil pa se je proti premišli sodbi tudi javni tožilec. Okrajno sodišče je Klasičevu pritožbo zavrnilo in spremeni kazno 100.000 din na kazno 1 leta odvzema prostosti s prisilnim delom in na popolno zaplembo njegovega premoženja.

Tudi okrajno sodišče je vzelo kot kriterij Klasičevu malomarno gospodar-

jevanje, ki je šlo na škodo družbe. Opuščevanje gnojenja je omogočilo doseg normalnega ali višjega hektarskega donosa krompirja. Opuščevanje skrbi za pripravo živine pa je povzročilo splošno nazadovanje gospodarstva. Gruntar Klasič Ivan se ni hotel zavedati dejstva, da pomeni slabitev socialističnega gospodarstva jačanje pozicij sovražnikov delovnega ljudstva in da ima to v svojo obrambo pred takimi pojavi dovolj učinkovito orožje — zakone za pobijanje špekulacije in gospodarske sabotaže.

V tej pomlad bi se bil gruntar Klasič Ivan tako malo brigal za svoje gospodarstvo kot se je lani, če mu ne bi tega preprečila ljudska oblast, ki bo tudi v bodoče uporabljala napram delovnim kmetom metodo prepričevanja, s saboterji in špekulanti pa bo v stalnem in nezproslem spopadu.

Kmetoze pri cerkvi oglašiti, da ni treba oddajati mleka. Najbrže je posebil na to, da ni mogoče s takimi oglasi prepričati otrok, da bi se odrekli mleku na ljubo ugodnega prezimovanja brezčutnega poslovdje.

Kmetoze pri cerkvi oglašiti, da ni treba oddajati mleka. Najbrže je posebil na to, da ni mogoče s takimi oglasi prepričati otrok, da bi se odrekli mleku na ljubo ugodnega prezimovanja brezčutnega poslovdje.

M. ILJIN

VINOGRADI V PUSTINJI

DRUGA PОВEST.

Obiščite železniško postajo Čelkar v Aralski puštinji! Tam boste videli okoli hišice železničarske naselbine vinograde, grede z vrtnicami, astrami, tulpani in grme malin, ribezija in koemulj. Železničarji vas pogostijo s češnjami in ekivami, pokažejo vam gredice s kumarami, zeljem, čebulo, korenjem in jagodami.

In vse to v puštinji! Košček puštinje pri postaji Čelkar so spremenila človeške roke v pravi botanični vrt.

Kdo je to napravil? Kak profesor? Botanik? Agronom?

Ne, to sta napravila železničarja Dževinski in Levčenko.

Spočetka je bil njun vrt samo majhen otoček sredi neizmernega peščenega morja. Potem je prišla na pomoč železnica. Tedaj se je začel vrt razvijati. Zgradila sta jez in napravila umetno jezero za namakanje. Z vrbelji sta preorala eto in pedeset hektarjev. Postavila sta motorje na nafto in centrifugalne črpalke, ki so dvigale vodo. To vodo sta napolnila po jarkih in žlebih po vsem obdelanem zemljišču.

In ko je prišla jesen, je bilo čelkarstvo neselje prepolno paradiznikov, kumar, čebule, korenja, redkvic in lubenic. Tedaj se je delo prav razmahnilo.

To je storila železnica.

Če pa se ne bi lotila dela ena sama

železnica, ampak bi se vsa dežela s svojimi železnicami, z vsemi svojimi tovarnimi in mesti spravila na delo, da preobrazi puštinjo po enotnem načrtu, tedaj ne bi ostala od puštinje, od prejšnje puštinje niti sled. Če se ne bi lotila dela le Dževinski in Levčenko, ampak bi prijeli znan milijoni Dževinskih in Levčenkov, tedaj bi se puštinja popolnoma sprememila.

Nesreča torej ni v tem, da puštinji manjka vode, marveč v tem, da ji manjka — dela.

Rezumno, skupno, načrtno delo z ustreznim orodjem — to je, kar puštinji manjka. Sili elementov je treba postaviti nasproti silo dela, da ne bo več priroda ukazovala človeku, da ga ne bo gonila nezaj in naprej, kakor goni nomada.

In tako so si rekli ljudje v Sovjetski zvezi:

Važno za novoizvoljene delegate OF

V nedeljo, dne 13. marca t. l., bo ob 7.30 v Titovem domu v Ptujju okrajna konferenca novoizvoljenih delegatov OF.

Dnevni red konferenke je na osebnih vabilih.

Nujno je, da se konferenke udeležijo vsi novoizvoljeni delegati OF iz ptujskega okraja.

Lotimo se torej dela in poskrbimo, da bo ime »puštinja« nekoč sploh izginalo z zemljevide naše dežele! Sedmina naše dežele je puštinja ali polpuštinja. Cele republike ležijo pri nas v pesku. Ali naj ostane še nadalje pusta cela sedmina naše dežele z vsemi zakladi, ki so skrivani

Delegati iz bližine avtobusnih prog bodo lahko prišli z avtobusom, ki bo vozil tudi v nedeljo za delegate. Odhod avtobusa z izhodne točke ob 6. uri zjutraj. Po končani konferenci bodo isti avtobusi vračali pripeljane delegate na svoja mesta.

v njenih nedrih, in z vsemi narodi, ki so v njej naseljeni?

Preobrazimo puštinjo, da ne bo mogel nihče več reči o njej: neplodna, brezvodna, neoblijudena, nevesela, brezupalna